

saaledes at, efterhaanden som det viser sig med disse Kommunedommere eller med en Række af dem, at de Domme, som de have afsagt, holde sig, naar den Part, som ikke har villet nøjes dermed, bringer Sagen ind for de almindelige Domstole, vil Institutionen faa en saadan Betydning og en saadan Anseelse, at Folk, hvem Dommen hos en Kommunedommer er gaaet imod, ville betænke sig flere Gange, inden de bestemme sig til at søge Ret og Strid ved de egentlige Domstole om den Sag. Jeg tror, det kunde være meget heldigt at prøve, om denne Institution, som er indført nærmest under Henblik paa de franske og engelske Fredsdommere, mulig kunde vinde en Plads i vor Retspleje til Undgaaelse af en Mængde af den sikkert ofte overflødige Strid om Bagateller, som nu foregaar for alle Danmarks Domstole.

Derimod foreligger der i Strafferetsplejen, i 3die Bog i Lovforslaget, meget betydelige Ændringer i Kommissionens Flertals Forslag, idet man paa disse Punkter i alt væsentligt har fulgt, hvad der har været foreslaaet af Mindretallet inden for Kommissionen. Jeg sigter i denne Henseende til, at Lovforslaget søger i højere Grad end Kommissionens Flertals Forslag at gennemføre det rene Anklageprincip, saaledes at Dommeren ikke kommer til at lede Undersøgelsen, men alene kommer til at være den, som skal dømme Parterne, nemlig det offentlige og den sigtede, imellem, og bliver saa ren og upartisk en Dommer, som overhovedet tænkeligt er. Jeg sigter til en udvidet Adgang, en udvidet Pligt til Beskikkelse af Forsvarer for den tiltalte, navnlig saaledes, at Forsvarer i de allerfleste Tilfælde vil blive at beskikke paa et meget tidligt Tidspunkt af Sagen, og til en yderligere Indskrænkning i Anvendelsen af Varetægtsarrest samt til en noget større Adgang for den sigtede til at faa Sagen paakendt af Nævninger.

Endelig skal jeg nævne, at det foreliggende Lovforslag gaar adskilligt stærkere ud paa Spørgsmaalet om Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser, end Tilfældet var med Kommissionens Forslag, idet det foreliggende Forslag finder i Overensstemmelse med Grundloven, at det er nødvendigt at skaffe Sikkerhed for, at Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser, virkelig ogsaa blive paakendte under Medvirkning af Nævninger. Det har været forsøgt under Forhandlingerne at finde en Definition af, hvad der forstaaes ved Sager, der rejse sig af politiske

Lovovertrædelser. Dette er imidlertid ikke lykkedes, jeg tror nærmest af den Grund, at det saa at sige er umuligt at finde en Definition, som fra alle Sider vil findes at være fyldestgørende, som vil findes baade at medtage alle de Sager, der kunne tænkes at komme op, og som skulle medtages — og paa den anden Side ikke at medtage alt for mange Sager, hvorom det ingenlunde kunde siges, at de rejse sig af politiske Lovovertrædelser. Man har altså opgivet at finde en Definition. Derimod er der nævnt nogle Karaktermærker for Sager, som i alle Tilfælde skulde anses for at rejse sig af politiske Lovovertrædelser, og jeg haaber, at jeg, som har stillet det Ændringsforslag, der er blevet fulgt i Folketinget, har været saa heldig, paa den ene Side at have faaet med, vel ikke alle, men dog næsten alle de Tilfælde, hvor Sagen kan siges at rejse sig af politiske Lovovertrædelser, og paa den anden Side, at jeg ikke har faaet Sager med, som ere dette Begreb uvedkommende.

Dette er altsaa det Lovforslag, som foreligger det høje Ting til Behandling. Men naar dette Lovforslag, som jeg haaber, bliver vedtaget i det høje Ting og derefter stadfæstet, vil der endnu være en lang Vej tilbage, inden Spørgsmaalet om den ny Retspleje kan siges at være løst. Der er en hel Række Spørgsmaal, som ved andre Love maa løses. I Lovforslaget findes der den Bestemmelse, at det skulde træde i Kraft to Aar efter, at det er kundgjort i Lovtidende. Derfor staaer det saaledes for mig, at naar Lovforslaget er vedtaget og stadfæstet, vil der ikke kunne være Spørgsmaal om at lade det indrykke i Lovtidende, før en Række andre Love ere blevne vedtagne af Rigsdagen og stadfæstede. Jeg skal først og fremmest nævne som ganske selvfølgelig: Loven om Jurisdiktionens Inddeling. I det foreliggende Lovforslag findes der nemlig ingen fastslaaet Jurisdiktionsinddeling, idet man har ment, at det vilde være rigtigst at opsætte dette meget vanskelige Spørgsmaal, indtil det var slaaet fast, efter hvilke Hovedprincipper Organisationen skulde foregaa. Endvidere vil jeg som selvfølgelig nævne en Lov om Retsafgifter, en Lov om frivillige Auktioner, en Lov om Lønninger for de forskellige Embedsmænd, en Lov om Fordelingen af Udgifterne ved Retsplejen, og endelig paa Finansloven eller paa særlig Lov Bevillinger til Opførelsen og Indretningen af de fornødne Bygninger. Alt dette maatte jo med Nødvendighed foreligge, forinden det foreliggende Lov-